

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Constitutiones Variorum Pontificum in præcedentibus Editionibus
desideratas, summoque studio hinc inde conquisitas complectens

Luxemburgi, 1741

Benedictus VII. Dict. VIII. Quia licet &c. Theodorico Trevirensi
Archiepiscopo: quô ei in posterum honestum Hospitum Romæ sisteret.
Cellam quatuor Coronatorum ei, ejusque successoribus utendam ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74452](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74452)

ANNO
969.

rabiliū Patrum inuolabiliter statuta, & confirmata, nostro minuatur ac pereant tempore, sed potius corroborata decenter augeantur atque proficiant. Ideoque omnium vestrum nosse volumus sanctitatem & industriam, quod Theodorico dilectissimo fratre nostro Treuirensis Ecclesie Archiepiscopo veniente Romam, oratum ad sanctorum Apostolorum limina, audiuimus, sicut etiam pridem audiendo, immo & legendo, comperit habuimus. eandem ipsam præ cæteris Galliarum Ecclesiis, Christianæ Religionis exordium, Catholicæque Fidei prima rudimenta percepisse, per sanctissimorum virorum Eucharrii, Valeii, & Marerni, & cæterorum Evangelicam doctrinam, quos tempore suo, prædictus beatissimus Petrus Apostolus ordinavit & instruxit, necnon illuc ad prædicandum direxit. Unde totius Ordinis nostræ sedis Apostolicæ consulto, gratuitoque assensu, iura privilegiorum quæ à sancta Romana matre Ecclesia, præfatis sanctis, eorumque reliquis Successoribus, id est, Agricio, Maximiano, Paulino, Severo alimificis & Apostolicis Viris, à primordio hucusque autentice concessa sunt; quæque etiam ipsius civitatis excidio, incendio, alioue casu consumpta probantur, eidem Treuirensi Ecclesie prædictoque fratri nostro Theodorico, & per eum cunctis ipsius successoribus, reconstituere, corroborare & omni modo restituere dignum duximus; decernentes per hujus nostri Apostolici Privilegii validissimam constitutionem; ut quandocunque a nostra principali & Apostolica sede Episcopus Presbyter vel Diaconus, vel Subdiaconus, sive quilibet Ordinarius Legatus rei Ecclesiasticæ seu cogendæ Synodi caua, in Galliam Germaniamve destinatus fuerit. Treuirensis Præsul post quemlibet Ordinarium Legatum à S. primum inter alios Pontifices locum obtineat. Et si nullus Romanæ Ecclesie defuerit; similiter post Imperatorem sive Regem sedendi, sententiam edicendi, & Synodale iudicium Canonicè promulgandi primatum habeat; utpote in illis partibus Vicarius nostræ sedis Apostolicæ merito constitutos. Neque enim dignum est ut illius Ecclesie Præsul aliquo tempore cæteris non habeatur Prælati, cujus honor in illis partibus sub ipso Apostolorum Principe exitit primitivus. Pari quoque modo sancimus omnes in Parochiis ejus degentes, sive ordinationem & promotionem cujuslibet Ecclesiastici gradus, à Pontifice ipsius percipientes eidem ipsi matri Ecclesie, Episcopoque illius debere Canonicè placere, obsequi & jure obedire. Siquidem decreto B. Clementis Papæ, super hoc i a cautam videtur: Si vobis Episcopis non obdierint omnes Presbyteri, Diaconi, Subdiaconi, ac reliqui Clerici cuncti, omnesque Principes tam majoris ordinis quàm inferioris, atque reliqui populi tribus & linguæ non obtemperaverint, à liminibus sanctæ Dei Ecclesie alieni erunt, dicente Domino: Qui vos audit, me audit, & qui vos spernit, me spernit. Inter hæc quoque omnia, quæ ad sæpe dictam Treuirensis Ecclesiam intra & extra civitatem pertinere videntur: Id est Ecclesias cum universis rebus sibi attinentibus, seu Monasteria tam Monachorum, quàm Virginum, quæ ex præceptis, sive scriptis Regum seu Imperatorum, sive eorundem fundatorum auctoritate, ad se pertinent, & pertinere debent & quidquid omnino illa ipsa Ecclesia ubique, & quoquo merito possidet, & possidere debet, generaliter & specialiter concedimus; reformamusque præfato Theodorico fratri & Coepiscopo nostro suisque successoribus ad perpetuam sanctæ Treuirensis Ecclesie donationem atque ditionem, per hujus nostræ Apostolicæ præceptionis seriem à præfati XII. Indictione & usque

ad finem sæculi valituram. Contra quam si quis quid quolibet modo agere præsumperit, & quod justè & Canonicè à nobis decretum est, in aliquo infringere tentaverit, sciat se ex Dei Omnipotentis & prædicti beatissimi Apostolorum Principis omniumque sanctorum, ac deinde nostra auctoritate damnandum, & anathematizandum, & cum omnibus impiis æternis suppliciis deputandum. Qui verò hoc privilegium nostrum observare, custodire, adimplere fideliter studuerint, benedictionis gratiam & misericordie plenitudinem in caelestibus castris inter Electorum numerum efficaciter à Domino Deo consequi mereantur. Scriptum per manum Stephani Notarii & Regionarii & Scriuarii sanctæ sedis Apostolicæ in mense Januario & Indictione XII. Data XI. Calendas Februarii per manum Sicconis Episcopi sanctæ N. Ecclesie ad vicem Guidonis Episcopi & Bibliothecarii sanctæ sedis Apostolicæ, Anno Deo propitio. Pontificatus Domini Joannis Pontificis & universalis XIII. Papæ in sacratissima sede D. Petri Apostoli IV. Imperii autem Domini Ottonis majoris VII. minoris verò II. & Indictione XII.

BENEDICTUS VII. DICT. VIII.

PONTIFEX C XLVIII.

ANNO DOMINI MXII.

Benedictus Romanus Comitum Tusculani Filius, à quo S. Stephanus Hungariae Rex regium nomen, & Diadema obtinuit. Hæc tempestate Corpus S. Bartholomæi Apostoli ex urbe Beneventana Romæ in Insulâ Tiberinâ collocatum fuit. Novem ferè annorum Pontifex ab anno scilicet 975. ad 984. quò obiit. (*Magni Bullarii Romani Tom. I. fol. 23. hujus Edit. Luxemb. 1727. App.*)

Theodorico Treuirensi Archiepiscopo, quò ei in posterum honestum Hospitium Romæ sisteret, Cellam quatuor Coronatorum ei, ejusque successoribus utendam perpetuum adscribit: anno 974.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, carissimis nobis in Christo fratribus, universis Episcopis, ac totius Dignitatis, & Ordinis Catholicis Viris, presentibus scilicet & futuris, perpetuam salutem.

Quia licet indigni, divinæ tamen dignationis gratia disponente B. Petri Apostolorum Principis sacratissimam sedem, pastoraleque in curam Domini gregis ministerium suscepimus, juxta Apostolicam doctrinam, sicut malis terroribus desideria pravitate sua perficiant, nos oportet existere, ita sanctæ Dei universalis Ecclesie filios, in Religionis piæque devotionis profectu, paternæ gratiæ benedictione fovere; maximeque eos, qui in Sanctam Romanam Ecclesiam, beatumque Petrum Apostolorum Principem cæteris devotiores probantur: quatenus eis, pia sui devotio, & in præfati benignitatis conferat consolationem, & in futuro æternam, ipso intercedente remunerationem. Unde omnium, tam præfentium quàm futurorum sanctitatem & industriam nosse volumus, de Sancta fratris nostri

Theodorici,

ANNO
974.Ex Annal.
Treuirensi
Broveri &
Maleri
Tom. I.
P. 476.

ANNO
974.

Theodorici, Sanctæ Trevirensis Ecclesiæ Archiepiscopi, Primatisque, nostra prædecessorumque nostrorum, ab exordio Christianitatis per Beatum Petrum constitutione, totius Galliæ, & Germaniæ in eundem Apostolorum Principem devotione qui in sua Sede, Ecclesiam Christi gloriosus gubernando multa Monasteriorum, quæ usque in sua tempora manserunt deserta, restaurando beatorum Apostolorum limina cæteris sapius nullo longioris viæ periculo seu labore territus, liberalissimè visitando, nobis usque eo complacuit, ut eidem Theodorico & ipsius Ecclesiæ possidenda in perpetuum aliqua, conferre justum ducemus, quatenus ut præfati sumus, pro tanta sui devotione, à nobis gratiam, & benedictionem in præfenti, & in futuro à Deo beatissimeque Apostolis, centuplicatam in Cælestibus reciperet gloriam. Quia propter omnium tam præsentium quam futurorum notum fieri volumus industriæ, nos cum auctoritate Beati Petri Apostolorum Principis, gratuitoque Sacerdotum Clericorum totiusque Romanæ Plebis assensu, eidem Sanctæ Trevirensi Ecclesiæ, cellam quatuor Coronatorum condonasse in perpetuum possidendam cum omnibus appendiciis suis, aquis scilicet aquarumque decuribus, pratis, pascuis, vineis, silvis, cultis, & incultis, curtilibus & mansis. Quæ omnia eidem fratri nostro Theodorico Sanctæ Trevirensis Ecclesiæ Archiepiscopo Vicarioque nostro carissimo, in partibus totius Galliæ & Germaniæ, ac per eum, cunctis successoribus in perpetuum possidenda, tenenda, ac ordinanda per hujus nostræ Apostolicæ præceptionis feriem tribuimus, quæcumque eadem cella ex diversis fidelium donationibus authenticè secundum Legem Romanam possidet, vel jure possidere debet, data videlicet, & usque in finem seculi quoquo pacto danda, seu per violentiam inimicorum eidem cellæ ablata, seu per incuriam commorantium in eadem cella ablata, ex integro, & ad integrum eidem Fratri nostro Theodorico Trevirensis Sanctæ Ecclesiæ Archiepiscopo dignissimoque nostro Vicario in partibus totius Galliæ & Germaniæ Universisque successoribus suis per eum à præfenti die, Indictioneque tertia, Beati Petri Apostolorum Principis nostraque permitimus auctoritate. Contra quam, si quis hominum quolibet modo agere præsumperit, & quod justè, ac Canonice à nobis decretum est, in aliquo infringere tentaverit, sciat se ex Dei Omnipotentis, & prædicti beatissimi Apostolorum Principis, omniumque Sanctorum, ac deinde nostra auctoritate damnandum, anathematizandum, & cum omnibus impiis æterno supplicio deputandum. Qui verò hoc ipsum nostrum privilegium observare, custodire, adimplere, fideliter studuerit, benedictionis gratiam, & misericordiæ plenitudinem in Cælestibus Castris, inter electorum numerum efficaciter à Domino Deo consequi mereatur. Scriptum per manum Stephani Notarii, & Regionarii & Scriuarii Sanctæ Sedis Apostolicæ mense Januarii, Indictione III. Data XV. Calendas Februarii per manum Vidonis Episcopi & Bibliothecarii Sanctæ Sedis Apostolicæ. Anno Deo propitio, Pontificatus Domini nostri Benedicti Sanctissimi V I I. Papæ primo. Imperante domino piissimo Imperatore Augusto Ottone, à Deo coronato, magno anno VIII. Indictione tertia.

ANNO
1054.LEONONUS
PONTIFEX CLIV.
ANNO DOMINI MXLIX.

LEO prius Bruno dictus, Romæ, Remis Moguntia Synodos celebravit, contra Clericorum Simoniam, Conjugia, & Concubinatus. Concilium Romæ contra Berengarium celebravit. Errores Græcorum condemnavit, anno 1053. Legatis Constantinopolim missis. Obiit an. 1054. sepultus in Vaticano; at quod scribit Burius in ejus vitâ ad ipsius tumulum in Vaticano coruscare miracula fateor ego ut qui Romæ continuo degam, neque ulla unquam vidiſſe, neque alios narrantes audiviſſe triginta ab hinc annis. (*Magni Bullarii Romani Tom. I. hujus Edit. Luxemb. 1727. fol. 24. App.*)

Confirmat Privilegia Ecclesiæ Colonienſis, & Hermanno Archiepiscopo, ejusque successoribus concedit titulum Cancellarii S. R. Ecclesiæ, & Cardinalis S. Johannis ad Portam Latinam, in Ecclesiæ verò Colonienſi creat septem Presbyteros Cardinales, totidemque Diaconos, ac Subdiaconos: anno 1054.

LEO EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, Hermanno S. Colonienſis Ecclesiæ Venerabili Archiepiscopo, suisque Successoribus, illuc canonicè invariantibus, salutem in perpetuum.

GRatias agimus Deo, & Domino nostro Jesu Christo, qui nullis nos præcedentibus meritis ad Apostolicæ dignitatis culmen fecit ascendere, & sollicitudinem omnium Ecclesiarum gerere, earumque rectoribus pietatis assensum præbere.

Quia postulasti à Romana Sede confirmari privilegia, quæ ab Antecessoribus nostris sunt tuæ Ecclesiæ concessa, visum nobis fuit honestum, & Ecclesiæ necessarium petitioni tuæ consentire.

Præsertim cum Ecclesia hæc sub nomine Principis Apostolorum Beatissimi Petri sit consecrata, sicut mater sua, cui præsidemus divina clementia, ut quæ matrem imitatur, ex nomine filia, imitetur etiam aliquantisper in dignitate Ecclesiæ, protegaturque sub alis defensionis suæ. Nos igitur tua, sicut & omnium Christi fidelium devotione incitati, nostra & Apostolica auctoritate confirmamus tibi omnia, quemadmodum in privilegiis Patrum nostrorum Apostolicorum virorum sunt scripta: Crucem videlicet, & Pallium suo tempore, suoque loco ferendum, insigne quoque sustivi equi, quem hæc vocant nostri Romani.

Confirmamus quoque tibi per hanc præceptionis nostræ paginam Sanctæ, & Apostolicæ Ecclesiæ Cancellaturam, & Ecclesiam S. Joh. Evangelistæ ante Portam Latinam, ut te Petrus Cancellarium habeat, Johannis hospitium præbeat.

Concedimus etiam, atque perpetuo largimur, ut majus altare Ecclesiæ suæ Matris Virginis honori dedicatum, & aliud ibidem Apostolorum Principi B. Petro additum, veneranter ministrando procurent septem idonei Cardinales Presbyteri Dalmaticis induti, quibus etiam cum totidem Diaconibus, ac Subdiaconibus ad hoc ministerium prudenter electis,

Ex Oper.
Diplom.
Muzæ Tom.
II. pag. 1131.